

Ministeren

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 2. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 544 (Alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

27. maj 2016

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Spørgsmål nr. 544:

Kan ministeren bekræfte, at man ved udsendelse til visse lande kan forhindre en tvangsmæssig udsendelse ved at nægte at samarbejde med myndighederne, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse, hvilke initiativer regeringen iværksætter for at forhindre denne situation?

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 3928
Akt-id 68300

Svar:

1. Udlændinge, der har fået afslag på asyl, eller som i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse af landet. Sker dette ikke frivilligt, vil politiet sørge for udsendelsen. Dette kan om nødvendigt ske ved tvang.

Der er udrejser eller udsendes hvert år et stort antal udlændinge uden lovligt ophold.

Samtidig er der en række lande, hvortil udsendelse er meget vanskelig og fastlåst. Det skyldes navnlig, at nogle lande kun vil modtage egne statsborgere, hvis det sker på baggrund af frivillighed hos den enkelte udlænding. En udlænding vil derfor i visse tilfælde kunne forhindre en udsendelse ved at nægte at samarbejde om udsendelse.

Dette er naturligvis ikke acceptabelt. Efter regeringens opfattelse påhviler der alle stater en folkeretlig forpligtelse til at tage imod egne statsborgere, også selv om de udsendes med tvang.

2. Regeringen har derfor for det første skærpet forholdene for afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen. Afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, vil som udgangspunkt blive overført til et udrejsecenter, hvor de pålægges opholdspligt. De vil som udgangspunkt endvidere blive pålagt meldepligt tre gange om ugen.

Som hidtil vil en afvist asylansøger, som ikke medvirker til udsendelse, få frataget sine kontante ydelser (tillægssydelsen).

Desuden har regeringen øget adgangen til at frihedsberøve udlændinge, der ikke medvirker til en udsendelse. Der kan dog kun ske frihedsberøvelse af udlændinge, hvor der er reel udsigt til udsendelse.

3. Regeringen arbejder for det andet på at styrke indsatsen over for de hjemlande, som er vanskelige at samarbejde med, og som nægter at modtage egne statsborgere. Dette sker som led i en bilateral og diplomatisk indsats over for de pågældende lande.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at det ikke er en nem opgave at få modtagerlandene til at acceptere tvangsmæssige udsendelser. Det har skiftende regeringer måttet konstatere, og andre europæiske lande har præcis de samme udfordringer.

Der er derfor fortsat behov for at styrke indsatsen.

Regeringen har i den forbindelse nedsat en task force, hvor Udlændinge-Integrations- og Boligministeriet, Udenrigsministeriet og Rigspolitiet har til opgave at undersøge, om udviklingspolitikken i højere grad kan inddrages i udsendelsesarbejdet, således at udviklingsbistand, handelspolitik og andre udenrigspolitiske instrumenter kan være med til at sikre effektive udsendelser.

Task forcen skal således sikre, at alle muligheder afprøves, herunder undersøge om der er behov for yderligere tiltag, for at bearbejde de lande, der er vanskelige at samarbejde med.

Endvidere arbejder regeringen bl.a. på at gøre øget brug af de samarbejds muligheder, som findes i regi af EU.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft